UUTISET/MIELIPIDE

Lääketieteen kehityksestä huolimatta elämä on lyhyt. Sitä ei kannata tuhlata potaskan jauhamiseen. **TIMO KAUNISTO VIERASKOLUMNISSAAN**

JANNE NOUSIAINEN

Osmo Weijon tilalle johtavalla tiellä on kolmen tonnin painorajoitus. Yksi öljy-yhtiö ei tuonut tilattua kuormaa, toinen toi.

Painorajoitetun tien päähän öljyä vain kirjallisella luvalla

Jos öljykuorma kaatuu, vahingot ovat suuret ja maksaja tiedossa.

Jyväskylän Korpilahdella asuva **Osmo Weijo** hämmästyi, kun Nesteen öljyä tuovan auton kuljettaja vaati kirjallista lupaa ajaa painorajoitettua yksityistietä pitkin. Siihen hätään kirjallista lupaa ei tietenkään löytynyt ja kuorma jäi tuomatta.

”Pitäisikö minun vartoilla öljyautoa pikitien varressa lupa kourassa?” Weijo kysyy. Valmista lupalomaketta ei ole olemassa.

Weijo on mukana tien hoitokunnassa. Puheenjohtaja antoi suullisen luvan öljyauton tuloon.

Tiellä on kolmen tonnin painorajoitus. Sama rajoitus on ollut kelirikkoaikaan rajoituksena kymmeniä vuosia.

”Merkki laitetaan yleensä pääsiäisenä ja otetaan pois juhannuksena.”

Painorajoitus on Weijon mukaan lähinnä puutavararekkojen takia. Hänen tilalleen asti tie kestäisi raskastakin liikennettä, mutta kolmen kilometrin pääsä tien perillä on routivaa savikkoa. Maitotiloja tien varressa ei enää ole.

Jäteautokaan ei aja painorajoituksen ollessa voimassa.

Weijo peruutti Nesteen öljytilauksen ja tilasi öljyä kilpailijalta. Teboilin öljy tuli perille, tuojana sama kuljetusyritys, joka ei tuonut Nesteen öljyä.

Isäntä myöntää, että öljytilaus jäi tänä vuonna myöhäiseksi. Syynä on yläkerran remontti, joka piti ajan ja ajatukset kiinni muussa kuin öljyasioissa.

Ympäristöriskin takia ei saa ajaa

”Pari vuotta on ollut ehdoton kielto ajaa meidän painoilla, jos rajoitus on voimassa”, Neste Oy:n logistiikkapäällikkö **Jukka Kataja** sanoo. Hän perustelee kieltoa ympäristöriskillä.

Jos öljykuorma kaatuu, vahingot ovat suuret ja maksaja tiedossa.

Katajan mukaan kuljetusyrittäjä ei tiedä, onko tiellä painorajoitusta vai ei. Asiakkaan olisi hyvä asiasta ilmoittaa tilausta tehdessään.

Kataja toivoo, että tilaukset ja toimitukset pystyttäisiin ajoittamaan kelirikon ulkopuoliseen aikaan.

Myös Teboilin kuljetuspäällikkö **Petri Halonen** toivoo, että öljytilaukset tehtäisiin hyvissä ajoin ennen kelirikkokautta. Kuljetusyrittäjä on Halosen mielestä ottanut melkoisen riskin viedessään kuorman painorajoitettua tietä pitkin.

Tiekuntien kannattaisi panostaa tien kantavuuden parantamiseen.
JAAKKO RAHJA

Polttonesteet eivät ole Halosen mielestä niin tärkeitä kuljetuksia, että niillä voitaisiin painorajoituksia rikkoa.

Jos tiekunta antaa ajoon kirjallisen luvan, vastuu siirtyy luvan antajalle. ”Tarpeettomia painorajoituksia ei saisi olla”, Halonen sanoo.

Yhtiöiden linja on tiukentunut

Suomen tieyhdistyksen toimitusjohtaja **Jaakko Rahja** on tietoinen öljy-yhtiöiden tiukentuneesta linjasta. Yhtiöt välttävät riskejä.

”Suullinenkin lupa on lupa”, Rahja sanoo mutta myöntää, että siinä on sana vastaan sana. Kirjallista lupalomaketta näihin tarkoituksiin ei ole ainakaan Suomen tieyhdistyksessä.

Rahjan mielestä kevätkelirikon pitäisi olla ohi jo Korpilahdellakin. Mutta jos painorajoitusmerkki on tien varressa, öljyauto ei ilman lupaa tule.

”Jokavuotinen kelirikko ei välttämättä ole hyväksyttävä syy paino- ja liikennerajoituksiin”, Rahja sanoo. Tiekuntien kannattaisi panostaa tien kantavuuden parantamiseen.

Ainakin maitoautojen pitää päästä perille vähintään joka toinen päivä.

REIJO VESTERINEN

POLITIIKASTA LYHYESTI

SDP kirii kokoomusta

SDP näyttää kirineen kiinni kannatuksessa kokoomuksen etumatkaa. Ylen uutisten mittauksessa SDP sai 20,5 prosentin kannatuksen. Ero kokoomukseen oli 1,2 prosenttiyksikköä.

Keskusta on kolmantena hieman yli 16 prosentin kannatuksella. Perussuomalaisten lasku näyttää taittuneen, sillä puolue sai nyt vähän alle 16 prosentin lukeman.

Kolmasosa ministereistä kuntavaaleihin

Ainakin kolmasosa ministereistä on lähdössä ehdokkaaksi syksyn kuntavaaleihin, ilmenee STT:n kyselystä.

Ehdolle aikovat ainakin valtiovarainministeri **Jutta Urpilainen** (sd.), peruspalveluministeri **Maria Guzenina-Richardson** (sd.) ja puolustusministeri **Stefan Wallin** (r.).

Kuntavaaliehdokkuuteen selkeän kielteisen kannan ottivat muun muassa pääministeri **Jyrki Katainen** (kok.), eurooppaministeri **Alexander Stubb** (kok.) ja ulkoministeri **Erkki Tuomioja** (sd.).

Oppositiojohtajista **Timo Soini** (ps.) on lähdössä ehdolle Espoon valtuustoon.

”Ministerien ei pitäisi osallistua”

Tampereen yliopiston kunnallisoikeuden emeritusprofessori **Aimo Ryynänen** suhtautuu kriittisesti ministerien osallistumiseen kuntapolitiikkaan.

Hänen mukaansa ministerien kuntaosallistuminen vääristää valta- ja vastuusuhteita.

”Keskushallinnon edustajilla ja ministereillä on kuntiin päin ohjaus-, johto- ja norminantovalta. Se on heidän roolinsa eikä osallistua paikan päällä niiden normien ja ohjeiden täytäntöönpanoon, joita he ovat itse olleet ministeriöissä laatimassa.”

Puolue sanelee suhtautumisen liitoksiin

Kuntaliitosten kannatus seuraa tiiviisti hallitus- ja oppositiopuolueiden välistä jakolinjaa.

Ymmärtäväisimmin oman asuinkunnan liittämiseen yhteen naapurikuntien kanssa suhtautuvat kokoomuksen, SDP:n, vasemmistoliiton ja vihreiden kannattajat.

Sen sijaan nihkeimmin omaan kuntaan kohdentuvaan liitokseen suhtautuvat perussuomalaisten ja keskustan kannattajat.

Tiedot käyvät ilmi Kunnallisalan kehittämissäätiön haastattelututkimuksesta.

VIERASKOLUMNI

Uskalla elää

Kun tyttäreni Elli oli noin neljän vanha, hän kysyi hyvin huolestuneena, suorastaan surkeana, että saako ihminen olla lapsi niin kauan kuin haluaa?

Ellille oli siinä vaiheessa muodostunut jonkinlainen käsitys ankeasta aikuisuudesta. Siihen kuuluisi runsaasti rasittavaa työtä, tuskaista koulunkäyntiä ja opintoja, hankalia ihmissuhteita, oman paikkansa etsimistä ja joskus aurinkoinen päivä järven rannalla.

Joka tapauksessa se poikkeaisi radikaalisti maailmasta, jossa saisi omassa vinttihuoneessa tai pihan leikkimökissä luovasti rakentaa oman elämänsä kuin muumitalon muovisine tarvekaluineen ja luovan ajatuksen voimalla sepitellä eteneviä tarinoita arjesta, onnesta ja rakkaudesta.

Lauantaina likka sai valkoisen lakkinsa. Isänä ajattelin tässä sanoa muutaman sanan (joo, lakkiaisissa neuvoja satelee vaikka käteistä toivottiin).

Ensimmäinen opetukseni. Vanhemmat ovat paskamaisia, mutta jossain määrin välttämättömiä. Meitä ei pääse valitsemaan. Olkaa silti itsellenne ja vanhemmillenne armeliaita. Yritän muistaa sen itsekin, edelleen.

Toinen opetus onkin siinä, että suvut ja perheenjäsenet ovat tärkeitä. Me pidämme teitä kiinni elämän perinteissä ja kerromme kaikille (ja samalla myös teille), millaisia te olitte lapsina ja nuorina. Eikä siinä vielä kaikki: me kerromme tämän kaiken myös teidän lapsillenne, kunhan aika on kypsä. Arvosta sukujasi, molempia.

Kolmas ohjeeni on, että lääketieteen kehityksestä huolimatta elämä on lyhyt. Sitä ei kannata tuhlata potaskan jauhamiseen. Elämä ei todellakaan mene voittopuolisesti niin, kuin sitä itse suunnittelee. Oikeastaan se on hyvä asia, sillä kukapa sitä olisi 18-vuotiaana viisaimmillaan, vaikka itsestä siltä juuri nyt saattaa tuntuakin. Anna itsellesi aikaa kypsyä ja kasvaa, sillä sitähän elämä parhaimmillaan on.

Älä usko niitä, jotka sanovat, että ensimmäinen kerta mitä tahansa on ainutlaatuinen kokemus, jota ei voi ylittää tai korvata.

Siitä olen onnellinen, että olen voinut osaltani opastaa sinua sanan ja kirjan ääreen. Lukeva ihminen ei ole koskaan yksin.

Elämää ei kannata pelätä. Tietenkin se on sarja epäonnistumisia ja harvemmin onnistumisia, mutta sellaista se on. Etsi omasi ja paikkasi. Älä luovuta, vaikka joudut aika usein palaamaan lähtöruutuun. Varjele intohimoasi äläkä anna kateuden lannistaa. Arvosta jokaista ihmistä sellaisena kuin hän on, mutta älä hyväksy pahaa ja pahuutta. Pysy rohkeana.

Sitten se sinun varhainen kysymyksesi. Mitä vikaa on lapsen ajattelussa? Lapset ovat äärettömän tarkkoja oikeudenmukaisuuden toteutumisesta, tasa-arvosta ja suvaitsevat toisiaan ihan sellaisina kuin ovat. Toivon, että mielesi on aina kuin sen leikkivän tyttäreni, mutta on ollut upeaa kulkea vierelläsi, kun kasvat vahvaksi naiseksi.

No joo, eivät kaikki lapsetkaan ole aina kivoja toisilleen. Mutta mistähän he mallin saavat muualta kuin meiltä vanhemmilta.

Tupakasta, viinasta ja typeristä poikaystävistä en aio paasata sinulle sanaakaan, mutta sen sanon, että älä ole liian pitkään auringossa.

Se on käynyt turhan aggressiiviseksi meidän sukupolvemme ahneuden tähden.

Ja yritä sinäkin tehdä sille ilmastonmuutokselle jotakin, sillä tottahan tämä maapallo on pelastettava. Kaikesta huolimatta.

TIMO KAUNISTO on alastarolainen maatalousyrittäjä ja Keskustan varapuheenjohtaja.
timo.kaunisto63@gmail.com

SANOTTUA VERKOSSA

Lisää tukia vai lisää hintaa ruualle?

Viime viikon vilkkain nettikeskustelu käytiin 29.5. ilmestyneestä pääkirjoituksesta ”Maatiloilla syödään seiniä”.

Kuluttajien pitäisi maksaa ruuasta nykyistä enemmän, kirjoittaa Inno Vointi.

”Tukien lisäämiseen meillä ei valtakuntana ole varaa. Suomalaisen ruuan hinnan tulisi näkyä hintalapussa, eikä piilotettuna tukien ja verojen taakse.

Jos mahdollista, tulisi ongelmaa ratkoa purkamalla kahden suuren, S- ja K-ryhmän, markkinavalta ja avaamalla kilpailu.

Oikeastaan, hyvät maajussit, se on teidän velvollisuutenne perustella kotimaisen ruuan kalliimpi hinta kuluttajalle. Kun kuluttaja on valmis maksamaan kotimaisesta ruuasta enemmän, ongelma poistuu.

Pohtikaa, miettikää ja erikoistukaa. Lopettakaa se Helsingin herrojen syyttäminen, ottakaa kohtalo omiin käsiinne.”

Nimetön vastaaja kommentoi:

”Maataloustukia maksetaan myös muissa maissa, ei pelkästään Suomessa. Meidän olisikin entistä vaikeampaa kilpailla tuettua tuotantoa vastaan, jos ainoastaan suomalaisilta viljelijöiltä poistettaisiin tuet. Se pitäisi tehdä koko Euroopan laajuisesti.

Maanviljelijä on yrittäjä siinä kuin sähkömieskin. Jos hallitus haluaa tukea yrittäjyyttä, pitäisi sen ulottua myös maatalouteen. Mitään erikoiskohtelua en siis haluaisi, vain muiden kanssa samalle viivalle.

Suurempi ongelma kuin tuet tai niiden puuttuminen on ostajien ylivoima. Vaikka kuluttaja olisi valmis maksamaan kotimaisuudesta, keskusliikkeet eivät ole.

Kaikki eivät voi erikoistua, kyllä Suomessa tarvitaan myös ruista leipään sekä perunaa ja sianlihaa lautaselle. Myös näitä pitäisi pystyä tuottamaan kotimaisina.”

Nimimerkki Odelmalla lähettää terveisiä tuottajille.

”Maajussille ja -justiinalle täältä pääkaupungin kirjoittajalta suuret kiitokset: olen viiskyt vuotta syönyt hyvää ruokaa, rentoutunut maaseudulla ja ihaillut, kuinka siellä jaksetaan tehdä meille kaikille tärkeää perusturvaa. Olisi aika valtiovallan laittaa kaikki tuki heille. Me ei täällä tarvita kakkosasuntoja Espanjasta vaan hyvää kotimaista ruokaa!”

Nimettömänä kommentoinut ihmettelee kokonaisen saaren ennallistamispolttoa (Kokonainen saari poltettiin Konnevedellä, MT 30.5., verkossa 27.5.).

”Eikö tuossa nyt jo täyty lunnonsuojelulain tai vastaava rikos? Lintujen parhaaseen pesintäaikaan poltetaan koko saari. Pesivät linnut ovat rauhoitettuja, nyt poltettiin elävältä lukematon määrä lintujen poikasia. Lisäksi hautomisvaiheessa olevia pesiä on tuhoutunut. Karmii ajatellakin mitä kaikkea tuhottin polttamalla tähän aikaan vuodesta.”

HENRIK SCHÄFER

LUKIJALTA

Kaksi totuutta energia-asiassa

Radiossa esitettiin keskiviikkona 30.5. energia-asiassa kaksi lausumaa, joiden totuudellisuutta en aio kiistää.

Aalto-yliopiston energiateknologian professori Peter Lund kertoi haastattelussa, että Suomessa uusiutuvan energian valtion tuki on ohjattu suurtuottajien käyttöön. Toisin on monissa muissa Euroopan maissa, esimerkiksi Saksassa, jossa syöttötariffit maksetaan myös pienreaktoreissa tuotetusta energiasta. Tätä tuskin kukaan voi kyseenalaistaa.

Samaa asiaa käsitteli haastattelussa työ- ja elinkeinoministeriön energiaosaston päällikkö Esa Härmälä. Hän totesi, että Suomi on uusiutuvan energian johtavia maita Euroopassa. Totta tämä Härmälänkin lausuma.

Peter Lundin tueksi voidaan sanoa, että esimerkiksi maatilakokoluokan tuotanto jätettiin tukien ulkopuolelle. Tiloille rakennettavien reaktorien kooksi riittää 15–30 kilowattituntia, mutta tukiin oikeutettuja ovat vasta vähintään 100 kilowattituntia tuottavat reaktorit.

Suomen pelloista voitaisiin viidennes ottaa biokaasun tuotantoon, rehun- ja ruuantuotannon siitä kärsimättä. Energiaa saataisiin tältä alalta 15 terawattituntia, mikä vastaa suuren ydinvoimalan tuotantoa.

Maatilakäyttöön on saatavissa myös puukaasulla toimivia laitteita, mutta kokorajoitus estää niidenkin käyttöönoton.

Härmälä totesi, että Suomi on johtavia maita uusiutuvan energian tuotannossa. Meillä sen osuus on 28 prosenttia kokonaistuotannosta, ja EU on asettanut maallemme tavoitteeksi 38 prosenttia. Suurimman osan siitä on tuottanut metsäteollisuus.

Nyt tilanne on kuitenkin muuttumassa. Lapissa uusiutuvan energian määrä supistui 20 prosenttia, kun Kemijärven sellutehdas lakkautettiin ja mustalipeä jäi pois tuotannosta.

Puuenergian käyttö on ajautumassa pattitilanteeseen, kun pienpuun käytön valtiontuki uhkaa loppua. Kellään ei ole varmaa tietoa, millainen EU:n päätös tuista saadaan, kun se vihdoin saadaan, ehkä vasta vuosien kuluttua.

Suomen energia-asiat ovat levällään kuin aikoinaan Jokisen eväät. Ne pitäisi saada järjestykseen ensi tilassa.

Härmälä on niitä vaikuttajia, joilla on asiaan sanomista. Ei tarvita pitkää aikaa siihen, kun hänkin joutuu toteamaan, että Suomi oli aikaisemmin Euroopan johtavia uusiutuvan energian tuottajia, mutta ei ole enää.

Erkki Raudaskoski
Rovaniemi

Mal-sopimukset yleensä järkeviä

Timo Kaunisto ja Pekka Myllymäki (kesk.) syyttävät kirjoituksessaan (MT 25.5.) kokoomuksen ajavan kaksilla rattailla haja- asutusalue-rakentamisessa. Linjaukseni haja-asutusalue-rakentamisesta on yhdistetty asuntoministeri Jan Vapaavuoren aikaisiin Mal-ratkaisuihin (maankäytön, asumisen ja liikenteen aiesopimus).

Pidän harmillisena, että rakentavaksi avaukseksi tarkoittamaani kirjoitusta lähdetään ampumaan alas niiden taholta, joiden uskoin maaseudun asiaa puolustavan.

Mal-sopimukset koskevat vain suurimpia kaupunkiseutuja. Kuten kirjoitan, näitä sopimuksia voi pääsääntöisesti pitää järkevinä ja oikeansuuntaisina. Pidän kuitenkin tärkeänä sitä, että Mal-sopimuksen alueellakin pienimuotoinen haja-asutusrakentaminen sallittaisiin.

Tämä ei ole puoluepoliittinen asia, koska rintamalinjat ovat pikemminkin olleet maaseudulla asuvien ja keskuksissa asuvien välillä. Toki monet kokoomuksen maaseutuvaltuuskunnan jäsenet ovat olleet tässä asiassa aktiivisia, koska näkevät rakentamisen liian tiukan rajoittamisen myös omistusoikeutta loukkaavana.

Suurin osa haja-asutusrakentamisesta tapahtuu Mal-alueiden ulkopuolella. Kirjoitukseni pääviesti onkin haja-asutusalue-rakentamisen ja omarantaisen rakentamisen salliminen nykyistä vapaammin niillä maaseutualueilla, jotka ovat osa ydinmaaseutua tai harvaan asuttua maaseutua.

Tässä asiassa toivon keskustalaisilta veljiltä yhteistyötä, koska toistaiseksi mikään hallitus ei ole ottanut tätä asiaa painopistealueekseen.

Kaikkein yllättävimpänä pidän sitä, että Kaunisto ja Myllymäki arvostelevat kokoomusta vielä jätevesiasetuksestakin. Olen aivan varma, että silloinen kansanedustaja Timo Kaunisto muistaa eduskunnassa 12.10.2010 käydyn välikysymyskeskustelun jätevesiasetuksesta. Siinä keskustelussa kokoomuksen ryhmäpuheenvuorossa otettiin selvä irtiotto puna-multahallituksen aikaiseen jätevesiasetukseen.

Eduskunnan pöytäkirjoista voi lukea, että se puheenvuoro ei miellyttänyt jätevesiasetusta puolustanutta keskustalaista ympäristöministeriä Paula Lehtomäkeä, joka vaati kokoomusta tukemaan hänen linjaansa. Paine kasvoi kuitenkin niin kovaksi, että lievennyksiä saatiin.

Totuus kuitenkin on, että jos Lehtomäki olisi joustanut asiassa jo aiemmin, monelta murheelta olisi maaseudulla säästytty.

Arto Satonen
kansanedustaja (kok.)
kokoomuksen maaseutuvaltuuskunnan puheenjohtaja

Viikatemies saapuu varhain

”Tavallinen kansalainenkin voi pelastaa pientareiden kukat.”

Ei voi! Ei ainakaan Kajaanissa tai sitten en ole tavallinen kansalainen. Joitakin vuosia sitten jaksoin vielä taistella kukkasten puolesta Kirkkoahontien ja Puutavarantien ja vanhalle sillalle menevän tien varsilla. Viimeisessä paikassa kasvaa jopa lehtomaitikkaa.

Ei auttanut taistelu. Joka ikinen kesä niittomies saapuu aina, kun kukat ovat parhaassa loistossa. Ja vetelee mustalle mullalle pientareet. Niittoa perusteltiin aikataulukysymyksenä: pakko niittää juuri ennen juhannusta, jotta ehtii niittämään muitakin tienvarsia.

Ei niitto ole juhannuksesta kiinni, vaan näköjään siitä, milloin on loistavin kukinta. Nykyisin yritän olla näkemättä kukkaloistoa. Kun se hävitetään, on kuin hyvä ystävä olisi kuollut.

Voimaton

Miten on mahdollista

Vastauksena nimimerkille Miten on mahdollista?

Asiaa ruohonjuuritasolla hoitaneena tiedoksesi seuraavaa: Kotiteurastus saa jatkua ainakin tämän vuoden ennallaan, sillä maa- ja metsätalousministeriö on lykännyt asetuksen voimaantulon vuoden loppuun, mutta se ei ole muistanut siitä informoida viranhaltijoita eikä viljelijöitä.

Asian käsittely jatkuu viimeistään eduskunnan syysistuntokaudella.

Tapani Myöhänen
Maaninka

Jättiputki

Meillä myös jättiputkista eroon kukinnot leikkaamalla. Eikä edes kestänyt montaa vuotta.

Helppo konsti

Kompostista

Olin Helsingin ”kompostiasemalla” kuulemassa konsultin selvitystä maanparannuskompostin käytöstä viljelyksessä. Herätti ristiriitaisia ajatuksia.

KM

Metsänhoitomaksu

Jos pitää valita mh-maksun tai metsämaksun (kiinteistövero) välillä, niin mh-maksu voittaa. Siitä pääsee irti, verosta ei.

RH

Lukijalta-osasto

- Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
- Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
- Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
- Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*